

[Gade]

Ministerens andet argument var: Hvilke konsekvenser giver det ikke. Jeg synes, at ministeren må være mand nok til at kunne sige, at det her er en ganske speciel situation. Jeg forstår godt, at det giver konflikt i regeringen, for det er noget, man skal give i en situation, hvor man samtidig siger, at man ikke vil lave yderligere indgreb over for landbruget.

Jeg vil råde ministeren til også at turde tage ordet »kompensation« i sin mund, for efter den pæneste fortolkning af det, ministeren har sagt, er det måske det, han alligevel mener.

#### Knud Lind (FP):

Når Fremskridtspartiet ikke kan tilslutte sig den hyldesang, Venstre og ikke mindst Det Radikale Venstre er kommet med, hænger det sammen med, at vi i Fremskridtspartiet ønsker, at det går godt for dansk erhvervsliv, således at man på en afbalanceret måde kan løse miljøproblemerne. Vi ønsker ikke at være med til en overbudsmiljøpolitik, samtidig med at vi under udvalgsrejser til Polen og Østtyskland kan konstatere, at man faktisk leder spildevandet fra industrien urensset ud i Østersøen, hvor det af strømmen bliver ført til de danske farvande, hvor nidkære miljøfolk tager målinger og derefter kaster sig over dansk industri, landbrug og nu også dambruget.

Hvis man ikke har samtlige nabolande med i miljøbekæmpelsen, vil en særskilt dansk miljøplan altid virke som en hovsaløsning. Lad os tage et eksempel: På kraftværkerne skal der nu investeres 3.200 mio. kr. i rensning. Samtidig har det samlede Miljøudvalg set, at man i Østtyskland skaber en kraftig luftforurening ved fyring med brunkul.

Når jeg er bange for, at den radikale miljøhætz mod erhvervslivet ikke er forbi, hænger det bl.a. sammen med, at jeg har set Miljøstyrelsens udkast til en bekendtgørelse om dambrug.

På trods af miljøministerens beroligende udtalelser i pressen om, at nu må vi tage en lovpause, foretage nye målinger og undersøgelser, arbejder Miljøstyrelsen og dermed ministeren helt målbevidst på at styre og ødelægge et godt, velutaskabende erhverv som dansk dambrug. I penge er dambrugseksporten steget fra ca. 70 mio. kr. om året i 1965 til ca. 700 mio. kr. i 1988. Miljøministerens dambrugsbekendtgørelse i udkastform er meget ødelæggende for dam-

brugserhvervet. Betækningsudkastet betyder en investeringsudgift pr. dambrug på ca. 1,8 mio. kr.

Nu skal amtsrådet meddele dambrugerne, hvor meget foder fiskene må få at spise, jf. kapitel 2. Amtsrådet kan også bestemme, hvilken slags foder den stakkels dambruger skal bruge til sine fisk. Amtsrådet kan bestemme energiindholdet. Det gamle ordsprog om at være som en fisk i vandet bliver noget nuanceret efter den bekendtgørelses ikrafttræden.

Hvis dambrugeren er for god ved sine fisk, kan han straffes med op til et års fængsel, hvis han har voldt skade på miljøet eller fremkaldt fare herfor, eller hvis han har haft den helt modbydelige kapitalistiske tanke, som har gjort, at han har opnået økonomisk fordel ved dambrug.

Der skal også investeres i kraftige pumpeanlæg, hvis man ikke vil lede halvdelen af åens vand uden om dambruget. Man kalder det frivand. Gør man ikke det, så skal halvdelen af det brugte vand pumpes oven for dambrugets stemmeværk. Hvad med de tinglyste kendelser, som dambrugserhvervet bygger på for at få lov til at bruge vandet? Bekendtgørelsen siger ikke et ord om erstatning for disse tinglyste vandretigheder.

Hvis miljøministerens bekendtgørelse i dens nuværende form bliver gennemført, så betyder det, at halvdelen af dambrugsproduktionen vil falde bort. Det betyder et valutatab på ca. 350 mio. kr.

Jeg har ikke deltaget i den megen gravkammersnak om en tidligere radikal miljøpolitisk ordfører og især dennes holdninger, fordi jeg mener, at den radikale miljøpolitiske ordfører, især de meget radikale miljøholdninger, lever i bedste velgående. Den eneste forskel er, at folketingsgagen er skiftet ud med en ministergage. Holdningerne er såmænd de samme. Det er disse holdninger, jeg finder meget farlige for dansk erhvervsliv. Miljøministeren burde f.eks. fortælle befolkningen, hvor mange flere arbejdsløse ministerens dambrugsbekendtgørelse vil skabe.

Jeg skal til slut kun sige, at jeg ud over at være bange for ministerens miljøpolitiske hensigter også er bange for, at miljøministerens strukturændring af budgetterne inden for ministerens område kan få uheldige følger for Folketingets indsigt i brugen af pengene inden for